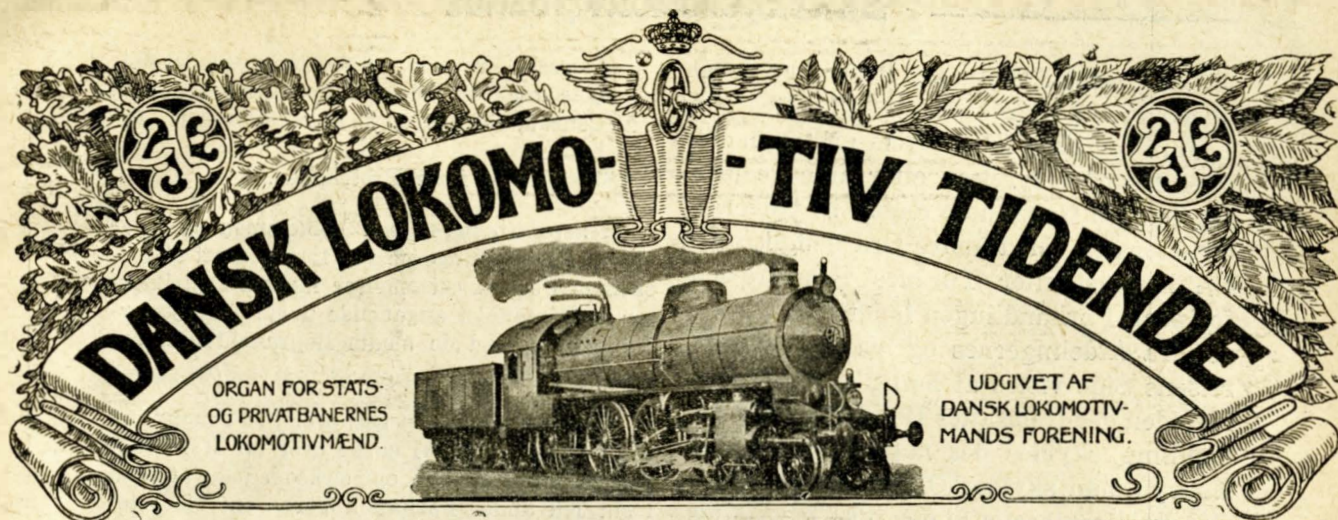

22. Aarg. Nr. 24.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN

16. December 1922.

Vi bringer herved vore
Medlemmer og Læsere
Dufket om en glædelig Jul.
Red.

KØRSELSFORDELINGSSAGER.

Ved Forhandlingerne i det sidst nedsatte Tjenestetidsudvalg opnaaede vi et Gode, der bestod i, at Afdelingerne, naar de ikke kunde godkendé og tiltræde de Kørselsfordelingsforslag der af Distrikterne blev forelagt dem, kunde kræve Forslagene forelagt Generaldirektoratet til nærmere Behandling og Afgørelse ud fra de Forudsætninger hvorunder Tjenetidsreglerne var bleven til. Paa de Forhandlinger der derefter førtes mellem Generaldirektoratet og Organisationen, blev det bl. a. af Udvalgets Formand, Regnskabsdirektor Andersen, udtrykkeligt fremhævet, at man, d. v. s. Generaldirektoratet, naar Begæring om Forhandling fremsattes fra Organisationens Ledelse om Kørselsfordelingssager, selvfølgelig meget hurtigt vilde imødekomme det fremsatte Ønske og etablere Forhandling, og herved maatte

man forstaa et Tidsrum af ca. 3 à 4 Uger.

Da Organisationens Repræsentanter er meget forstaaende Mænd, der meget vel kan indse at der skal Tid til alting, og da vi ellers meget ofte maatte vente en i Forhold hertil meget lang Tid paa Svar, naar Organisationen rettede Henvendelser til Generaldirektoratet, var man tilfreds med det givne Tilsagn.

Saadan saa det altsaa ud teoretisk, men noget anderledes er det kommet til at se ud i Praksis. Første Gang Organisationen havde Lejlighed til at gøre Brug af denne Bestemmelse, angaaende Forhandling i Generaldirektoratet, indtraf i Aar, viste det sig, at det ikke gik slet saa hurtigt, endskønt det dog ikke kunne siges, at Generaldirektoratet var bleven bebyrdet med Arbejde fra Organisationens Side i saa Henseende. Som det vil fremgaa af efterfølgende Forhandlingsprotokol, fremsatte Organisationens Ønske om Forhandling angaaende Kørselsfordelingen i Fredericia, Vamdrup, Odense og Brande den 29. Juli d. A., men der hengik omtrent 3 Maaneder forinden Organisationen fik sit Ønske opfyldt og da var der i Mellemtiden sket et Køreplansskifte som dog ikke paa nævneværdig Maade havde berørt det omhandlede Forhold. — Sagen fra København Gb. er af en meget yngre Dato.

Fra Afdelingernes Side var der hand-

let med megen Omtanke, i det man først havde prøvet Turene der iværksattes den 1. Juni forinden Klage fremsendtes, hvorefter Hovedbestyrelsen efter at have prøvet Turene fremsendte Sagen til Generaldirektoratet. Med andre Ord hengik over 4½ Maaned efter Turenes Ikrafttræden forinden Forhandlingen fandt Sted. Naar der fra Afdelingernes og fra Hovedbestyrelsens Side vistes al mulig Forsigtighed forinden der fremsattes Begæring om Forhandling skyldes det naturligvis, saavel Hensyn man skylder Organisationens som Generaldirektoratet at der ikke fremsattes Klager uden at disse ogsaa er berettiget.

Fra Organisationens Side rettedes der gentagne Gange Henvendelse i Generaldirektoratet, for at opnaa Forhandlingen med det Resultat som er nævnt tidligere. Fra Generaldirektoratets Side kom der en Forespørgsel til Organisationens, om man kunde tiltræde at Kørselsfordelingerne forelagdes det Sørensenke Spareudvalg, hvilket Organisationens besvarede benægtende, idet man gik ud fra at disse Sager aldeles ikke vedkom dette Udvalg. Ikke desto mindre har dette alligevel fundet Sted. — Organisationens Formand har, som det vil ses af Forhandlingsprotokollen, paa Mødet paataalt den utilbørlige Behandlingsmaade man har ment at kunde tillade sig overfor Organisationens Henvendelse om Forhandling.

PROTOKOL

over Forhandling den 19. Oktober 1922 ført mellem Generaldirektoratet for Statsbanerne og Dansk Lokomotivmands Forening angaaende Kørselsfordelingen for det i Fredericia, Vamdrup, Odense, Brande og København Gb. stationerede Lokomotivpersonale.

Til Stede var:

For Generaldirektoratet: Generaldirektøren, Maskindirektøren, Kontorchef Jacobi, Maskiningeniør E. H. Schmidt, Maskiningeniør C. H. Krag, Maskiningeniør B. Svaning og Fuldmægtig D. O. Høgsgaard.

For Dansk Lokomotivmandsforening: Lokomotivfører Rich. Lillie, Lokomotivfører C. M. Christensen, Lokomotivfører Soph. Jensen, Fredericia, Lokomotivfører C. F. Berg-Petersen, Vamdrup, Lokomotivfører M. Ras-

mussen, Brande, Lokomotivfyrbøder A. Hasberg, Fredericia, Lokomotivfyrbøder N. Conrad, Odense og Lokomotivfører K. Johansen.

Sidstnævnte førte Protokollen.

Generaldirektøren bød Velkommen og oplyste, at Forhandlingerne var foranlediget af forskellige Uoverensstemmelser mellem Distrikterne og Personalet angaaende nogle Tjenestefordelinger og bad de mødte Repræsentanter om at udtale sig.

Lillie: Forinden vi gaa over til Forhandling om Turene, kunde vi ønske over for Hr. Generaldirektøren at gøre opmærksom paa, at man i sin Tid under Forhandlingerne om Tjenestetidsreglerne fra saavel Hr. Generaldirektørens Side som fra Regnskabsdirektørens over for Lokomotivpersonalet stærkt understregede Bestemmelsen om, at Lokomotivpersonalet altid kunde føle sig beskyttet over for en haardhændet Udnyttelse af Reglerne derved, at Tjenestefordelingerne, naar Personalet ikke tiltræder disse, skulde forelægges Generaldirektoratet til Afgørelse, som snarest efter, at de var fremsendt, vilde gøre disse til Genstand for Forhandling med Organisationens. Det er de første Tilfælde, vi i Dag staar over for, og jeg kan kun sige, at vi er skuffede over disse Sagers Behandling. Vi har saaledes den 29. Juli under Henviisning til den tidligere Ordre: Serie H Nr. 300 indsendt Begæring om Forhandling, og først i Dag den 19. Oktober, og efter at man har overskredet et Køreplansskifte, som i nærværende Tilfælde ganske vist ikke har ændret videre paa den foreliggende Sag, men som meget vel kan ændre Situationen for en paaklaget Tjenestefordeling. Personalet i Fredericia har i denne Sag vist god Taalmodighed, og vort Sind er saaledes, at vi trænger til at blive formildede.

Med Hensyn til de paaklagede Ture i Fredericia har Distriktet, maaske undskyldt af Forholdene, ikke overholdt Ordren, hvad Fremgangsmaaden angaar, naar de nye Kørselsfordelinger forestaar. Man lod uden at drøfte Turene med Personalet Turene træde i Kraft, og først da begyndte man at drøfte dem med Personalets Tillidsmænd, hvorved hele Juni Maaned medgik. Personalet søgte at vise god Villie, forinden de ønskede Turene forelagt Generaldirektoratet, ved at gennemføre Turene, men disse er saa strenge, at Personalet maatte anmode om at faa dem forelagt for Generaldirektoratet; og saaledes som den Sag har ligget og er trukket i Langdrag, bekræfter Tilfældet, hvad jeg under Forhandlingerne om Tjenestetidsreglerne udtalte om Generaldirektoratets Ekspedition. Skulde derefter nærmere paapege Turens Vanskeligheder.

Generaldirektøren: Til Lillies indledende Bemærkninger vil jeg, forinden vi gaar videre, udtale, at det er rigtigt, at det har været noget længe, forinden denne Forhandling er kommen i Stand, men forskellige Forhold har bevirket, at det har trukket ud, bl. a. har det nedsatte Tjenestetidsudvalg været en medvirkende Aarsag, idet vi gerne vilde have dette Udvalgs Udtalelse over de paaklagede Ture. Det skyldes altsaa ganske særlige Forhold, som jeg sikkert haaber ikke vil gentage sig. Det er vor Hensigt at disse Sager skal fremmes. Naar Hr. Lillie siger, at d'Herrer trænger til at formildes, maa jeg dog straks gøre opmærksom paa, at jeg ikke paa Grund af, at Sagen har trukket noget ud, kan indtage en anden Stilling over for de paaklagede Spørgsmaal end den, der er dikteret af rent saglige Hensyn. Vilde foreslaa, at man behandlede de forelagte Ture distriktsvis, man kan begynde med 1. Distrikt.

Lillie: Vi har først i Gaar Aftes faaet Underretning om, at de paaklagede Ture i 1. Distrikt ogsaa kom til Forhandling i Dag, og for saa vidt Hr. Generaldirektørens Tid tillod det. Vi er derfor ikke saa forberedt herom, og jeg vilde derfor henstille, at vi begyndte med 2. Distrikt.

Generaldirektøren havde intet derimod.

Lillie forelagde derefter 5. 6. og 7. Tur i Fredericia. Under Forhandlingerne mellem Distriktet og Personalet, ønskede dette samtlige Ture lettet ved en Forøgelse med 2 Sæt Personale navnlig under Hensyn til den megen Natjeneste, der forekommer i Turene og den stærkt begrænsede Aftenfrihed. Distriktet havde tilbudt en Lettelse med 1 Sæt Personale, og man maatte heri se, at Distriktet indrømmede Turenes Strenghed. Som Hr. Generaldirektøren af Turene vil kunne se, er disse holdt under Timetallet 208 Timer, men desuagtet er det strenge Ture; idet Fordelingen virker anstrengende for Personalet, som jo længere det kører i saadanne Ture desto mere mærket bliver det af Tjenesten til Skade for den Sikkerhedstjeneste, der er betroet Personalet, og maatte i denne Forbindelse beklage, at Distriktet, da der ikke opnaaedes Enighed, lod sin Indrømmelse falde bort, hvilket under Hensyn til Sikkerhedstjenesten syntes mærkeligt. Spurgte hvad Generaldirektøren mente om Turene og dette Forhold.

Generaldirektøren: Jeg ønsker ikke paa nuværende Tidspunkt at udtale mig derom. Jeg hører paa hvad De har at bemærke, og derefter, hvad Maskiningeniøren har at anføre, og senere træffer jeg min Afgørelse.

Maskiningeniør Kragh, Fredericia: Gjorde opmærksom paa Turenes Timetal; men har overvejet en Omlægning af Turene f. Eks. nogen Omlægning af Raadighedstjenesten fra 6. til 7. Tur.

Generaldirektøren: Kan man komme ud over Sagen paa den Maade?

Lillie: Nej, det tror jeg ikke. Man har ikke taget Hensyn til, at der er saa megen Natjeneste.

Kragh: Jo, ved den lave maanedlige Time-turnus.

Lokomotivfører Soph. Jensen gjorde opmærksom paa, at Turene ret ofte gav Overtid, og at man saaledes ikke ved det maanedlige Timetal havde det rette Billede af Turens Karakter, saaledes fikserede Raadighedstjenesten.

Maskiningeniør Kragh havde ingen Oversigt over, hvor megen Overtid der forelaa, men mente ikke, at dette var nævneværdigt.

Generaldirektøren forespurgte, om Turene ikke kunde omlægges saaledes, at Personalets Ønske om mere Aftenfrihed kunde imødekommes, og spurgte videre, om Turene var strengere end tidligere.

Dette sidste mente Maskiningeniør Schmidt ikke var Tilfældet.

Lokomotivfører C. M. Christensen maatte hævde, at man maatte langt tilbage i Tiden for at finde Ture saa skrappt tilrettelagte som de foreliggende Ture.

Maskiningeniør Kragh: Man kan ikke uden Personaleforøgelse imødekomme Personalets Ønske om mere Aftenfrihed.

Generaldirektøren maatte paapege Vanskelighederne ved at ændre Ture med saa lavt Timetal som de foreliggende, naar en saadan Ændring vilde kræve Personaleforøgelse, en anden Sag var det, om man kunde omlægge Turene.

Lillie henledte Opmærksomheden paa en Nattehvil i Horsens, der kun var paa 6 Timer, mente ikke, man som her, hvor denne Tjeneste vendte regelmæssig tilbage, kunde anvende Begrebet »undtagelsesvis«.

Generaldirektøren kunde ikke tænke sig, at Distrikterne var interesserede i at tilrettelægge daarlige Ture, men var i øvrigt enig i, at Tjenesten ikke maatte tilrettelægges saaledes, at Personalet ikke fik den fornødne Nattehvil, men her maa vi jo rette os efter, hvad de nye Tjenestetidsregler foreskriver. I den forelig-

gende Sag skulde man nu overveje, hvad der kunde gøres.

Lillie: Forinden man gaar til næste Sag, vilde jeg gerne henstille, at der toges Hensyn til, at Fridagene aldrig lægges saaledes, at de begynder efter Midnat, og at Generaldirektøren, naar Afgørelse skal træffes, vil tage i Betragtning den megen Nattetjeneste, der bydes Personalet i Fredericia. De foreliggende Ture trækker stærke Veksler paa Personalets Kræfter, og den Lettelse, som nogen Personalforøgelse kan give, bør gives under Hensynet til Sikkerhedstjenesten.

Man gik herefter til Behandling af Rangerturen i Odense.

Lillie omtalte ved Forelæggelse af denne, at Turen er tilrettelagt med mere end 195 Timer, og at der paa enkelte Døgn var 13 Timer Tjeneste.

Maskiningeniør Kragh oplyste, at Turen efter 1. Oktober var paa 192 Timer, mente, at Tjenesten paa 6. Dag (13 Timer) var lovlig, kunde iøvrigt ikke anse Turen for en streng Tur.

Lillie mente, at Distrikterne var smaalige i deres Betragtninger, kunde absolut ikke godkende, at 13 Timer i et Døgn, selv adskilt med 11 Timers Hvile, var lovlig, det var i Strid med Forudsætningen for en lavere Tjeneste for de oenmandsbetjente Rangerlokomotiver, maatte hævde, Rangerturen skulde tilrettelægges saaledes, at de aldrig gav over 195 Timer i 30 Døgn og citerede her Generaldirektørens Udtalelse ved Forhandlingen om Tjenestetidsreglerne.

Maskiningeniørerne Schmidt og Kragh maatte hævde, at det var umuligt at tilrettelægge Turene saaledes, at de gav ca. 195 Timer, men aldrig over dette Timetal, og at Odenseturen var tilrettelagt efter Gennemsnittallet.

Generaldirektøren var af den Anskuelse, at der ikke var Forsøg paa Smaaligheder; man sad dog ikke og lavede Regler for ikke at skulle overholde dem; vilde iøvrigt overveje Sagen.

Lillie forment, at der var Grund til at give 1 Mand mere i Turen, og haabede paa en Indrømmelse. Som de nye Regler ligger, har man Pligt til at paase, at ingen faar over 195 Timer ved Tilrettelægnngen; man kan ikke nu komme og gøre gældende, at Reglerne er upraktiske. Den Gang man paatvang os dem, spurgte man ikke om Sagkundskabens Mening, nu maa vi holde os til de Steder i Reglerne, som beskytter os.

Lillie gennemgik herefter 9. Tur i Vandrup, og paapegede stærkt den lange Tjeneste paa 1. Dagen samt Mangel paa Frihed paa Hjemstedet.

Lokomotivfører Berg Petersen, Vandrup omtalte forskellige Forhold bl. a. de slette Forhold, der var raadende i Paddeborg, hvor dels Værelsernes Tilstand, og navnlig den uheldige Beliggenhed, var en Aarsag til, at Personalet ikke fik den Hvile, som var nødvendig under Opholdet der, og som derfor stærkt indvirkede paa Personalet, naar samtidig Turene tilrettelagdes som 9. Tur. Maatte i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Personalet ikke igen kunde tage en Vinter som den sidste.

Maskiningeniør Kragh indrømmede Vanskelighederne i Paddeborg, men mente ikke, at en Omlægning af Turen kunde ændre Turens Karakter.

Generaldirektøren var ikke ubekendt med de paa enkelte Steder herskende Forhold med Hensyn til mindre gode Opholdsværelser, men mente, at disse vilde blive forbedrede. Med Hensyn til 9. Tur forstod han det saaledes, at det nærmest var Tjenesten paa 1. Dag og Mangel paa Frihed i Hjemmet, der ankedes over.

Hvilken *Lillie* paany nærmere omtalte.

Generaldirektøren: Men skal nu overveje Sagen nærmere.

Derefter gik man til Behandling af 12. og 13. Tur i Brande.

Lillie: For Brandes Vedkommende var Sagen den, at Personalet i sin Tid havde tiltraadt 12. Tur, men ikke 13.; imidlertid havde Sektionen herefter ændret den tiltraadte 12. Tur uden først at forelægge Sagen for Personalet. Skulde iøvrigt pege paa, at Turen gav jævnlig tilbagevendende Overarbejde. Med Hensyn til 13. Tur var derimod Fridagen meget uheldig tilrettelagt, vilde i denne Forbindelse anse det som rimeligt, om man tog et noget større Hensyn, hvor Talen var om Personale, der var stationeret et saa afsidesliggende Sted som i Brande. Det har her særlig Betydning at have gode tilrettelagte Fridage, der frembød Mulighed for at kunne komme i Samkvem med mere livlige Egne af Landet, baade for det ene og det andet som har Betydning for en Familie.

Maskiningeniør Svaning havde foreslaaet en Ændring af Turen, men denne havde Personalet ikke kunnet tiltræde, vilde iøvrigt gerne forsøge paa at imødekomme de fremsatte Ønsker.

Generaldirektøren henstillede, at Sagen henvises til fornyet Behandling mellem Sektionen og det paagældende Personales Tillidsmænd.

Denne Henstilling tiltraadtes.

Fra 1. Distrikt forelaa 1., 2. og 11. Tur til Behandling.

Lillie omtalte Tjenesten i Tur 2 og maatte pege paa denne Tjenestes særlige Art og Karak-

ter, og den Betydning den Tjeneste havde med Hensyn til Sikkerheden, som han mente, man ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til. Personalet i denne Tur kører vor internationale Hurtigtogsforbindelse, og et stadig tilbagevendende Arbejde, som denne Tur kræver, kan blive til Skade, man maa ikke altid kun tænke paa, hvad Lokomotivføreren kan holde ud. Lokomotivfyrbøderen er ogsaa et Menneske, og han bliver alt for haardt behandlet i den Tur.

Maskiningeniør Schmidt oplyste, at Personalet havde ønsket en Forøgelse af 2 Sæt Personale i disse Ture eller evt. en Sammenlægning af Turene. Med Hensyn til Personalforøgelse fandt han ingen Anledning dertil, og en Sammenlægning af Turene var ikke mulig, da man i disse Ture maatte holde for, at Personalet fik egne Maskiner, heri mente Ingeniøren, laa det nødvendige Hensyn til Sikkerheden, og det betød endvidere en Lettelse af Tjenesten for Personalet. Den i 2. Tur indlagte Reserve var der intet i Vejen for at lægge over i anden Tur.

Lillie beklagede den Opfatelse af Forholdene, som Maskiningeniøren havde udtalt. En Tur som den vi behandler vil, saaframt der sker noget, og det er dyrt, det der køres med i den Tur, mulig ikke blive saa let at afvise som Maskiningeniøren gør nu.

Generaldirektøren forespurgte Maskiningeniør Schmidt, om der kunde ændres paa Turen.

Maskiningeniør Schmidt: Vi kan lette Turen ved at lægge den indlagte Raadighedstjeneste over i anden Tur. For 11. Turs Vedkommende havde Distriktet fremsendt 2. Ændringsforslag, der var afvist af Personalet under Henvisning til manglende Nattehvil og Aftenfrihed, maatte hævde, at der i 13 Dage fandtes 6 Fri-aftener.

Lokomotivfører K. Johansen henpegede paa Tjenestens 5. Dag, der strækker sig over 14 Timer, og forespurgte, hvorledes de i Tjenestefordelingen paa S. og H. anførte »Disp. efter Ordre« var beregnet i det maanedlige Timetal.

Maskiningeniør Schmidt hævdede, at han mente, at Tjenesten paa 5. Dag var lovlig. Disp. efter Ordre ikke var medregnet i Timetallet, idet Personalet havde fri, dersom de ikke om Lørdagen havde faaet Ordre til Tjeneste for Søndag. Meningen var den, at man under særlige Forhold kunde disponere over det nødvendige Personale, et Hensyn som Forholdene i København nødvendiggjorde.

Generaldirektøren henstillede, at disse Ture blev taget op til fornyet Forhandling mellem Distriktet og Personalet, og kunde der ikke op-

naaes Enighed, maatte de paany forelægges Generaldirektoratet.

Denne Henstilling kunde man tiltræde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Andersen Alstrup.

K. Johansen.

Af Protokollen vil man se, at i tre af de behandlede Sager, nemlig Fredericia, Odense og Vandrup skulde Generaldirektøren træffe Afgørelse. For Brandes Vedkommende blev Sagen henvist til fornyet Behandling mellem de stedlige Tillidsmænd og Sektionen. For København Gb. stillede Forholdet sig saaledes at Sagen blev henvist til fornyet Forhandling med Distriktet. Denne Forhandling har fundet Sted mellem Repræsentanter for H. B. og og stedlige Tillidsmænd og førte til Overenskomst. For Brandes Vedkommende ligger Sagen saaledes, at der gentagne Gange har været rykket for Behandling af Sagen uden at man endnu har naaet til noget Resultat. Der er dog nu indvarslet til Forhandling om Sagen, der finder Sted i disse Dage.

I de Sager Generaldirektøren vilde træffe Afgørelse er der saa vidt vi ved, endnu intet sket. Vi ved ikke hvilken Embedsmand der skal behandle Sagen og indstille Forslag til Afgørelse i Sagerne til Generaldirektøren, men dette kan for saa vidt ogsaa være ret ligegyldig, thi af et Interwiev vi forleden læste i »Ekstrablade« ser vi, at Generaldirektøren udtaler, at det er ganske ved Siden af, naar Fagpressen ved Statsbanerne skyder paa f. Eks. Generalsekretariatet, det er alene Generaldirektøren der har Ansvaret, hvorfor vi maa rette vort Skyts derhen.

Vi vil i denne Sag føje Hr. Generaldirektøren i hans Anmodning, saa meget mere som vi ved, at Generalsekretariatet intet Ansvar har for, at der ingen Afgørelse er truffet i disse Sager, men at Generaldirektøren, der Gang paa Gang har lovet Organisationens Formand at træffe Afgørelse, har ladet det forblive ved Løfter.

I Spørgsmaal af denne Karakter der vedrører Lokomotivtjenesten, bl. a. for

saadanne Ture som i Fredericia hvor Nat-tjenesten er saa overvejende havde man forventet at Generaldirektøren hurtig vilde have truffet sin Afgørelse.

Vi vil vedblivende tro, at der var ment noget reelt med, at Organisationen kunde forebringe disse Sager for Generaldirektoratet hvilket Personalet ogsaa har forment, men for at vor Tro i den Henseende ikke skal blive rokket, maa vi anmode om snart at se en Afgørelse i Sagen.

OMKRING KONJUNKTURTILLÆGET.

Den 12. December havde Finans- og Statsminister Neergaard Samraad med Finansudvalget angaaende Statens finansielle Stilling og under dette Samraad oprul-le Finansministeren et meget mørkt Bil-lede af Landets Status. — Naar man sam-tidig erindrer sig Ministerens optimistiske Syn paa Finanserne, som han lagde for Dagen ved Forelæggelsen af Finansloven, kan man ikke undlade at forbavses over den ringe Forudseenhed der præger Stats-ministerens Holdning, thi det maatte dog anses for givet, at er Landets økonomiske Stilling for Tiden saa daarlig, kan Situ-ationen dog ikke have været saa gunstig som man maatte formode efter Talen i Oktober Maaned.

Men man er jo ikke forvent under den nuværende Regering, hvis Holdningsløshed er saa kendt, at intet mere kan for-bavse fra den Side. Som sædvanlig, naar Staten er i Bekneb har Statsministeren ingen anden Udvej end at falde tilbage paa Tjenestemændene, som saa skal be-tale Gildet. — Det er hans sædvanlige Me-thode, og han bruger den gerne, fordi det er den eneste han kan finde! Derfor fore-slog Statsministeren, at man skulde tage $\frac{1}{6}$ af det oprindelige Konjunkturtillæg, saaledes at dette blev Halvdelen af den op-rindelige Størrelse. Til alt Held for Tjene-stemændene fandt Statsministeren ikke Øre hos Finansudvalget, fordi saavel Højre

som Radikale og Socialdemokraterne gik imod Ministeren.

Saaledes som Situationen ligger i Øje-blikket, ser det ikke ud til at Ministeriet skal faa Held til at nedsætte Konjunktur-tillæget, hvad det saavist heller ikke kan taale, uden derved at nedkalde en Nøds-tilstand over Tjenestemændene. I sam-me Anledning har en Deputation af Tje-nestemænd fra Centralorganisationens Embedsklasser rettet en Henvendelse til Folketingsmedlem, Auditor Pürschel, der er Hørjes Ordfører i Folketinget, for at er-fare, hvorledes Stillingen er hos Højre paa Rigsdagen. — Auditor Pürschel stillede sig meget forstaaende overfor Deputati-onen og erklærede, at saadan som Stillingen i Øjeblikket var, vilde Højre ikke gaa med til Nedsættelse af Konjunkturtillæget.

Det ser saaledes ret lovende ud i Øje-blikket, men der kan jo altid komme For-hold til af politisk Natur, som med et Slag kan forandre Situationen. Skulde dette ske, er det ikke første Gang, Tjeneste-mændene har maattet være Offer, men en Gang maa vel denne Legen med Tjeneste-mændenes vitaleste Interesser formodent-lig høre op. Vi haaber derfor, at Kon-junkturtillægsloven, naar den forelægges, faar samme Form og Indhold som den nu har.

Efter Forlydende skal Statsministeren ogsaa i Finansudvalget have fremsat den Tanke at røre ved Tjenestemandsløvens Grundsætninger. — Man skulde synes, at det foreløbig kunde være tilstrækkelig at pille ved Konjunkturtillæget, endsige ved Grundlønninger.

Lad os huske denne Regerings smukke Tanke og Omsorg for Tjenestemændene, naar der igen bliver Lejlighed for os til at kaste vort Lod i Vægtskaalen, naar det skal bestemmes, hvem der skal regere i Landet.

STATENS LØNUDGIFTER.

Efter Forslaget til Finanslov for 1923—24 har Det statistiske Departement foretaget en Opgørelse af de budgetterede Beløb til Lønninger m. v. til Statens Tjenestemænd og andre i Statstjenesten ansatte samt af Antallet af de i Forslaget opførte Statstjenestemandsstillinger, d. v. s. faste pensionsberettigende Stillinger, for hvilke Lønningen er fastsat i Tjenestemandssloven, og hvis Antal er bestemt ved Lov. Herunder hører saaledes ikke Elevstillinger, honorarlønnede Stillinger og anden til Statsvirksomheder knyttet løsere Arbejdskraft.

Antallet af Tjenestemandsstillinger er i Finanslovsforslaget for 1923—24 opført med 41 400. I Finansloven for indeværende Aar er opført 43 800 Stillinger, og allerede dette Tal betød i Forhold til Tallet det foregaaende Aar en Reduktion af Stillingernes Antal paa 12—1500. Der kan saaledes for disse to Aar regnes med en samlet Nedgang i Antallet af Tjenestemænd paa henimod 4 000. Særlig er det indenfor Trafiketatene og Militæretatene, at Nedgangen finder Sted.

Det samlede egentlige Lønningsbeløb til Statens Tjenestemænd udgør efter Finanslovsforslaget for næste Aar 171,6 Mill. Kr., medens det paa Finanslovsforslaget for indeværende Aar var budgetteret til 200,1 Mill. Kr., eller 28½ Mill. Kr. mere. Paa Grundløn og de forskellige Tillæg fordeler disse Beløb sig paa følgende Maade:

	Finansforslaget for	
	1923—24	1922—23
Grundløn	98 961 600 Kr.	103 851 000 Kr.
Alderstillæg	14 994 300 „	14 611 000 „
Stedstillæg	12 178 400 „	13 078 000 „
Konjunkturtillæg	23 172 400 „	36 190 000 „
Dyrtidstillæg	21 988 100 „	31 981 000 „
Forsk. Tillæg	333 200 „	303 000 „
I alt	171 628 000 Kr.	200 114 000 Kr.

Nedgangen i Grundlønnen er en Følge af Nedgangen i Tjenestemændenes Antal, der naturligvis ogsaa paavirker Beløbene for de forskellige Tillæg. Med Hensyn til Alderstillægene gør dette sig dog ikke gældende, fordi Afgangen er af ekstraordinær Karakter og særlig rammer yngre Tjenestemænd, der ikke endnu har opnaaet Alderstillæg.

Reglerne for Ydelsen af Stedstillæg har i alt væsentligt været uforandrede siden deres Fastsættelse i Tjenestemandssloven af 1919, idet Beløbene har været de samme, og der kun er sket visse Ændringer med Hensyn til de Byer, i hvilke de forskellige Sæts for Tillæget ydes. Derimod er Konjunkturtillæget ved Lov af 23. Marts 1922 fra 1. April s. A. nedsat til to Tre-

djedele af dets tidligere Størrelse. Som det foran ses, udviser de to Budgetter henholdsvis 23,2 og 36,3 Mill. Kr., eller en Nedgang paa noget over en Tredjedel, idet ikke blot Tillægets Nedsættelse, men ogsaa Nedgangen i Tjenestemændenes Antal gør sig gældende her. De nu gældende Lovbestemmelser om Konjunkturtillæget udløber iøvrigt ved Udgangen af indeværende Finansaar.

I de budgetterede Beløb for Dyrtidstillæget er der ligeledes en betydelig Nedgang, nemlig fra 32 til 22 Mill. Kr. Tillæget fastsættes efter Reglerne i Tjenestemandsslovens Kapitel 5 for et Halvaar ad Gangen, saaledes at det forandrer sig efter Udgifterne i et Normalbudget til Fødevarer, Beklædning, Husleje, Brændsel og Belysning. For Halvaaret Oktober 1921 til Marts 1922 udgjorde Tillæget aarligt 810 Kr. for Forsørgere og 540 Kr. for Ikke-Forsørgere, hvilke Beløb var lagt til Grund for Budgettet for indeværende Finansaar; for Halvaaret April—September 1922 udgjorde Tillægene 594, resp. 396 Kr., og i indeværende Halvaar udgør de 540, resp. 360 Kr., med hvilke Beløb der er budgetteret for næste Finansaar. Beløbet kan dog naturligvis kun være anslaaet, idet Ændringer vil kunne ske, naar Pristallene for Februar og August næste Aar foreligger.

Nedenstaaende er meddelt en Fordeling af Tjenestemandsstillingerne og Lønningsudgiften efter Budgettet for 1923—24 for de forskellige større Statsvirksomheder og de enkelte Ministerier med derunder hørende Institutioner og Forvaltningsgrene.

	Antal Tjenestemænd	Lønning Kr.
Statsbanerne	16 835	66 477 000
Postvæsenet	9 177	32 328 000
Telegraf- og Telefonvæsenet	2 447	9 088 000
Statsskove, Statshavne og forskellige Statsvirksomheder	318	2 153 000
Statsraadet og Statsministeriet	15	226 000
Udenrigsministeriet m. v.	207	1 358 000
Landbrugsministeriet m. v.	535	2 832 000
Indenrigsministeriet m. v.	346	2 234 000
Minist. for off. Arbejder m. v.	230	1 173 000
Handelsministeriet m. v.	129	745 000
Justitsministeriet m. v.	2 705	13 180 000
Kirkeministeriet og Undervisningsministeriet m. v.	1 838	10 610 000
Krigsministeriet m. v.	1 739	8 606 000
Marineministeriet m. v.	1 833	7 918 000
Finansministeriet m. v.	3 005	12 700 000
I alt	41 359	171 628 000

I det foregaaende er alene omtalt Statens egentlige Lønningsudgift eller den Statens Tjenestemænd tilkommende Lønning med dertil hørende Tillæg. Hertil kommer, ved en Opgørelse

af det af Statskassen udrede Beløb til Lønninger m. v., forskellige Godtgørelser til Tjenestemænd for Udgifter, som Tjenestens særlige Art medfører, Overarbejdspenge og forskellige særlige Vederlag, Honorarer til Tjenestemænd og andre for særlige Hverv udenfor den egentlige Tjenestegerning, Lønninger til løst antagen Medhjælp, Arbejdere ved Statsvirksomheder, Elever m. fl., Statens Bidrag til Lønning af Folkeskolens Lærere og Folkekirkens Tjenestemænd samt endelig Statens Pensionsudgifter.

Til Oversigt over Udgifterne til særlige Godtgørelser, Vederlag, Honorarer og Lønning til Medhjælp m. v. anføres følgende:

	1923—24	1922—23
Særlige Ydelser til Tjenestemænd	13 035 000	16 896 000
Betaling for Overarbejde m. v.	1 086 000	2 877 000
Honorarer til Tjenestem. og andre	6 625 000	5 698 000
Elevlønninger	1 053 000	2 482 000
Medhjælp, Haandværkere m. v.	25 046 000	35 258 000
Tilsammen	46 845 000	63 211 000

Under Kontoen »Særlige Ydelser« er Hovedposterne Time- og Dagpenge, Kørepenge, Natpenge, Flyttegodtgørelser, Indkommunderingstillæg, hvilke Ydelser alle tager Sigte paa at godtgøre Tjenestemanden Udgifter, som Tjenesten efter sin særlige Art paafører ham. I Medfør af de Ændringer, Tjenestemandssloven ved Loven af 25. November 1921 er undergaaet med Hensyn til de her omtalte Ydelser, er Satserne for disse blevne nedsatte, og Udgifterne hertil viser derfor en ret betydelig Nedgang.

Honorarkontoen omfatter en stor Mængde ret forskelligartede Beløb, som er fastsat dels i Tjenestemandssloven, dels paa Finansloven og ydes dels til Tjenestemænd, dels til Personer, der ikke er i Statens Tjeneste, men udfører et vist særligt Hverv for Staten. I Almindelighed viser Beløbene paa denne Konto samme nedadgaaende Bevægelse som paa de andre Konti, men paa enkelte Punkter er der dog Opgang; f. Eks. er der regnet med en Forøgelse af Honorarer til Vurderingsformænd og Vurderingsmænd, fordi der i 1923—24 skal foretages en ny almindelig Vurdering til Ejendomsskyld og Grundskyld.

Af Medhjælpssummen medgaar langt den største Del, ca. 20 og ca. 30 Mill. Kr. for de to Finansaar, til Lønninger til faste Haandværkere og Arbejdere ved Statsbanernes Værksteder, og til løst antagen Arbejdskraft ved Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet. Restbeløbet er i det væsentlige Udgifter af lignende Art ved andre Statsvirksomheder og Styrelsesgrene.

I alt er de her omtalte Udgifter samt Beta-

ling for Overarbejde og Elevlønninger budgetterede med et 16½ Mill. Kr. mindre Beløb for 1923—24 end for 1922—23. Hertil har forskellige Forhold været medvirkende, saaledes Nedgangen i det almindelige Lønniveau, den mindre Beskæftigelsesgrad i de store Statsvirksomheder og den Reduktion af de forskellige her omhandlede Ydelser, som Ændringer i Tjenestemandssloven eller i administrative Bestemmelser har medført.

Statens Andel i Lønninger til Folkekirkens Tjenestemænd — bortset fra Lønninger f. Eks. til Biskopper, der helt udredes af Statskassen og derfor er medregnet foran under Statens egentlige Lønningsudgifter — er for Finansaaret 1923—24 anslaaet til 500 000 Kr. i Dyrtidstillæg og 800 000 Kr. i Konjunkturtillæg, og Statens Andel i Lønninger til Folkeskolens Lærere udenfor København, nemlig Alderstillæg, Stedstillæg, Dyrtidstillæg og ⅔ af Konjunkturtillæget er anslaaet til 23 Mill. Kr.

Som Udgift til Pensioner til Statstjenestemænd og deres Efterladte og tre Maaneders Efterindtægt til Enker efter Statstjenestemænd er paa Finansloven for 1923—24 budgetteret 24,8 Mill. Kr., men heri fragaar Afkortninger i Lønningerne til Pensionering, ca. 3 Mill. Kr. Endvidere bidrager Staten med ca. 0,9 Mill. Kr. til Pensioner til Folkekirkens Tjenestemænd og med 2,9 Mill. Kr. som Tilskud til Skolefondene til Dækning af Pensionsudgifter til Folkeskolens Lærere og deres Efterladte. For indeværende Finansaar var Pensionsudgifterne budgetterede til 22,8 Mill. Kr. for Statstjenestemænd, 0,9 for Folkekirkens Tjenestemænd og 3,0 for Lærere.

En samlet Opgørelse af Dyrtidstillægene og Konjunkturtillægenes Størrelse, saaledes som de er anslaaet for det kommende Finansaar, viser, naar man uddrager disse Tillæg af de forskellige Lønnings- og Pensionskonti, at Dyrtidstillæget andrager ca. 31,3 Mill. Kr., Konjunkturtillæget ca. 35 Mill. Kr., heri medregnet den Tredjedel af Tillæget til Folkeskolens Lærere udenfor København, der udredes af Kommunerne (ca. 1¼ Mill. Kr.).

STEDTILLÆG

Til

Jernbaneforeningens, Dansk Lokomotivmands Forening og Dansk Jernbaneforbunds lokale Tillidsmænd.

Fra Medlemmer, som er tjenstgørende i en Række Byer, hvor Statens Tjenestemænd er tilagt Stedstillæg efter Satserne b og c i § 84 i

Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd eller slet ikke er tillagt Stedstillæg, har Organisationerne modtaget Anmodning om at udvirke, at de opnaar Stedstillæg henholdsvis efter Sats a (450 Kr.), Sats b (330 Kr.) eller Sats c (240 Kr.). I de fleste af disse Henvendelser gives der Oplysninger om Forhold, som er ganske uden Betydning for Bedømmelsen af, hvorvidt der bør ydes Stedstillæg eller ikke, medens de Forhold, som (jfr. Loven) *ene* kommer i Betragtning — Huslejens og den kommunale Skats Størrelse — slet ikke er oplyst eller i hvert Fald er mangelfuldt oplyst.

I den Anledning er Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg enedes om at udarbejde en bestemt Formular, som kan benyttes af alle 3 Organisationers Medlemmer paa samme Tjenestested i Fællesskab, og som efter at være udfyldt og besvaret saa nøje i Overensstemmelse med de virkelige Forhold som muligt kan tilstilles en af undertegnede Organisationer, der foranlediger det fornødne med Hensyn til Sagens videre Behandling. Formular rekvireres hos Fællesudvalgets Sekretær, Assistent *L. Chr. Larsen*, 4. Trafiksektion, Fredericia.

Man gør udtrykkelig opmærksom paa, at det i Henhold til Loven udelukkende er Huslejens og den kommunale Skats Størrelse, der er af afgørende Betydning. Det er altsaa unyttigt at oplyse, at Livsfornødenhederne er lige saa dyre som i de større Byer, at Opholdsstedet er særlig koldt og kræver Forbrug af meget Brændsel, at Varer, som indkøbes, maa transporteres en meget lang Vej o. s. v. Endvidere bemærkes, at Loven udtaler, at Oprykning til Sats a (450 Kr.) kun bør ske, naar og saa længe Forholdene i ganske særlig Grad taler derfor.

Paa Steder, hvor alle 3 Organisationer har Medlemmer, bør Sagen behandles af de lokale Tillidsmænd i Fællesskab, og hvor ingen Tillidsmænd findes, kan et eller flere af Organisationernes Medlemmer tage sig deraf.

Det er uden Betydning, til hvem af undertegnede Sagen sendes, men af praktiske Grunde bør der kun udfyldes et Skema fra det enkelte Tjenestested. For at kunne opnaa at faa Spørgsmaal under Behandling paa det i Rigsdagen forelagte Finanslovsforslag, er det nødvendigt, at de ønskede Oplysninger indsendes snarest muligt og senest den 28. December d. A.

For Jernbaneforeningen:

A. Ohmeyer.

For Dansk Lokomotivmandsforening:

Rich. Lillie.

For Dansk Jernbaneforbund:

Ch. Petersen.

EVENTYRET OM DET LILLE LOKOMOTIVS FØRSTE REJSE

(Efter »Die Lokomotiv in Kunst, Witz und Karikatur.«)

Ved *Otto Bendixen.*

Der var engang et lille smukt Lokomotiv, som havde sit Hjem i en Remise med mange Porte i Nærheden af en Storstads Hovedbane-gaard. Det var splinternyt og med sin grønne Maling og med spejlblanke Staal- og Messingdele var det meget stadseligt at skue; men det hørte dog ikke til sin Slægts Store. Og det var det lille Lokomotivs stadige Sorg. Naar det saa en af de kæmpemæssige Iltogsmaskiner eller et af de svære Godstogslokomotiver, blev det saa gul af Misundelse, at dets Fører den næste Dag i timevis maatte pudse det. Og det lille Lokomotiv maatte udstaa sande Helvedeskvaler, naar det om Natten stod i et Hjørne af den vidtstrakte Remisse, og de store Kolleger fortalte om deres rasende Kørsler og interessante Oplevelser. Egoistisk, som de Store for det meste er, tog de ingen Hensyn til det lille Lokomotivs Fornemmelser, men brystede sig af deres ottehjulede Legemers Kraft, og tog det tillige ikke alt for nøje med Sandheden, thi at »lave Damp« kan saadan et Uhyre ikke engang helt lade være med, naar det om Aftenen er bleven bragt til Ro.

»Naa man er dog glad, naar man atter er hjemme«, sagde Iltogslokomotiv Nr. 561, som ikke var saa lidt indbildsk over at være den eneste af sin Type, »saadan en Køredag er visselig meget interessant, men dog ret anstrengende. Særlig al det forskellige Slags Vand, som man maa indtage paa Vandforsyningsstationerne, volder En megen Ulejlighed. Jeg fik f. Eks. i Dag min Drik først fra en stor Strøm, men som var iskold, og derefter af en saa jernholdig Ledning, at jeg er ganske syg. Jeg tror næsten, at jeg faar Rustpletter i mit Indre eller endog Kedelsten. Men herligt er det dog saaledes at flyve af Sted paa de blanke Skinner ud i den vide Verden, forbi Huse, Skove, Søer og Marker, saa Jorden ryster, Hestene bliver sky og Menneskene staar der med en let Gysen, naar man suser forbi og blæser dem en Portion Damp og Kulos i Ansigtet.«

Det lille Lokomotiv sukkede dybt af Længsel og spurgte ganske beskedent:

»Undskyld De, ærede 561, men jeg vilde gerne vide, om jeg endnu vil vokse og have Udsigt til ogsaa en Gang at gøre saadanne smukke, lange Rejser.«

Den store Maskine lo overlegent.

»Nej Lille, lad det Haab fare. Du har jo ikke en Gang en Tender og kun fire Hjul

Hahaha, det vilde blive en køn Kørsel med Dig! Nej, du maa allerede give dig tilfreds med at køre de gennemgaaende Iltogsvogne fra en Peron til en anden eller forøvrigt rangere lidt. Udover Stationens Omraade vil du aldrig komme. Men trøst dig. Derfor har du det behageligere, behøver aldrig at overnatte ude og bliver ikkehurtig gammel, som os ved vor oprivende Virksomhed.«

Det var nu dog en Trøst, men ingen hvormed Ærgerrighed, Vandrelyst og Nysgerrighed gav sig tilfreds, tilmed naar man er ung. Og det lille Lokomotiv var jo for ungt til at renoncere, hvilket undertiden selv i en fremrykket Alder endnu har sine Vanskeligheder. Nej, hvorfor skulde det blive nægtet Vejen ud i det lokkende Fjerne? Gjorde ikke Smalspor-Lokomotiverne, som stod i Naboremissen og ikke var større end det selv, daglig deres smukke Rejse fulgt af en Række kønne Vogne, der flinkt rullede af Sted paa deres smaa Hjul? Ak, det lod sig ikke snakke fra det. Det var kun en Intrige, spundet imod det af de klodsede Kolleger, som maaske frygtede at blive overtruffen af det i Behændighed. Men det lille Lokomotiv var magtøsløs herimod, og denne bitter Følelse vakte dets dybeste Forstemthed og øgede dets Længsler endnu mere. Naar man spændte det for de lange Gennemgangsvogne, som med deres Skilte næsten udfordrende skreg det i Ausigtet fra hvilket Fjerne de kom, og hvor langt de endnu vilde rejse, da kogte det i det af Græmmelse og Vrede. Men det var ogsaa et slemt Forlangende for det lille Lokomotiv at trække disse impertinente og kørestolte Vogne fra et Spor til et andet, at danne lange, prægtige Tog af dem, og da maatte se, hvorledes en Kæmpemaskine blev spændt for, der stolt hvæsende stod der, som brystede den sig af sin Dampkraft, og med regelmæssig, hvæsende Aande vedligeholdte Luftbremsen, gennem hvilken den fik Herskermagten over alle Vognene og de deri siddende Mennesker. Og naar da et saadant Luksustog, som det med Møje og ensformigt Arbejde havde sat sammen, kørte ud af Hallen, og den hovmodige Maskine til Afsked lod sin Damp hvisle frem mellem Hjulene, som vilde den prale af, at den endog havde mere Kraft end den brugte, — da led det lille Lokomotiv alle et miskendt Genis Kvaler og gav sin bitre Smerte Luft med skingrende, klagen-de Fløjten. Thi det turde i det mindste endnu fløjte ved Igangsættelsen, hvilket for nylig var bleven Togmaskinerne forbudt. Det synes at være et ringe Fortrin, som det havde frem for dem, men hurtigt nok erfarede det lille Lokomotiv, at ogsaa denne Udmærkelse kun var indbildt, da de store Maskiner derude paa den frie Bane turde fløjte af Hjertens Lyst og derfor ikke

brød sig om Forbudet mod at fløjte ved Rejsens Begyndelse.

Det lille Lokomotiv blev stadig mere ærgelig og pirrelig og væmmedes ved sit Arbejde, som det hadede og foragtede. Hvert Øjeblik var der noget ved det, som ikke var i Orden, og dets Fører kunde smøre og pudse det saa meget han vilde, det var dog i Stand til ved allehaande smaa Fejl daglig at sætte ham i ny Forlegenhed. Thi det betragtede denne Mand, der dog var dets trofaste og omhyggelige Plejefader, som sin Fjende og Undertrykker. Naar han tidlig om Morgenens med sit godmodige Ansigt stod foran det lille Lokomotiv og endnu en Gang pudsede paa det og næsten kærligt mønstrede det, da havde det helst villet køre ham over. Hvorfor forstod han det ikke? Han som kendte hver Skrue og hver mindste Del paa det, han havde dog maattet vide, at det led under den store Længsel! Men han havde ingen Finfølelse, ingen Forstaaelse, ingen Ærgerrighed, men var en sløv, doven, selvtilfreds Dumrian, som ikke var værdig til at køre det. Og derfor aabenbarede det med hver Dag stærkere de daarlige Egenskaber, hvilket de Lærde kalder »Tingenes Ondskab« eller »Materiens Modstand.« Saa meget mere opirredes det, som dets Fører stedse bevarede sin Ro og ganske gemytlig sludrede med det, naar han paatvang det sin Vilje.

»Naa Lille,« plejede han at sige, naar det lille Lokomotiv var rigtig stridigt, »Har du nu igen dine Griller? Pas paa, vi skal nok blive enig med hinanden!« Og saa lod han det løbe fremad og baglæns og med fuld Fart suse den korte Strækning fra Rangesporene til Hallen, saa det kunde blive til noget. Af Vrede herover slugte det saa mange Kul, saa at Føreren, der samtidig var Fyrhøder, aldrig fik en Kulpræmie, og en Gang sagde han ærgerlig til en Kollega: »Den lille Gavtyv der æder tre Gange saa meget, som Forskriften lyder. Jeg tror den har en Konstruktionsfejl, og hvis det bliver saaledes ved, vil den snart komme i Brokkassen.« Og den anden nikkede forstaaende hertil og sagde: »Hm, ja — Skade for det smukke Væsen, men der vel ikke andet at gøre.«

Disse Ord gjorde et dybt Indtryk paa det lille Lokomotiv, og siden tog det sig sammen, thi i Brokkassen vilde det dog ikke gerne komme endnu.

Kort Tid efter oplevede det en stor Glæde. Der blev nemlig paa lægge Sider af dets Kedel fastgjort to smaa Skilte, som med store gule Bogstaver bar Navnet »Richard Wagner.« Medens de store Maskiner forlængst kun var bleven betegnet ved Numre, var den Skik fremkommen at døbe de smaa Rangermaskiner med Navne efter store Digtere, Kunstnere og Tæn-

kere, og derved vise disse en Ære i Jernbanens tilrøgede Rige. Den nydøbte var ikke lidt stolt af sit Navn; thi den mente først, at Navnet »Wagner« betød saa meget som »Vognenes Hersker«*), og dens Tildelelse af dette var kun Begyndelsen til den stolte Løbebane, om hvilken den endnu stadig længselsfuldt drømte. Da det lille Lokomotiv senere af sin Førers Tale mærkede, hvilken Sammenhæng det havde med dets Navn, var det egentlig først noget skuffet, men fandt sig snart i den Tanke, nu ligesom at være en musikalsk Maskine og bestræbte sig for at fløjte og hvisle saa melodisk, at det var overbevist om, at det gjorde sine Fædres Ære.

Saaledes gik Tiden og det blev Pinse. Denne »yndige Fest« er, som man ved, aldeles ikke yndig for Jernbanen, thi den bringer den stærkeste Trafik i hele Aaret. Da hele Menneskehele den i disse Dage bliver angrebet af en epidemisk Rejsegalskab, saa rækker Vogne og Lokomotiver næppe til for at befordre de Hundredtusinder, som for en Tid vil flygte fra den hjemlige Hverdagsbedrift. Og som Banedirektionen i denne Festtid forsyner Godsvogne med haarde Bænke og stolt gør dem tjenlige for Persontrafikken som »Tredie Klasse«, saaledes benytter den ogsaa Maskiner af alle Arter for de tallose Særtog, som maa udsendes fra enhver større Banegaard.

Nu ligger der ca. en halv Times Jernbanerejse fra den store Hovedstad, hvor »Richard Wagner« havde sit Hjem, en venlig, mellemstor By, som danner Indgangen til en megen besøgt Bjergegn. Derhen vælter sig hvert Aar i Pinsen en uhyre Strøm af Fornøjelsesrejsende, saaledes at der fra Hovedstaden løber ca. halvtredsindstyve Ekstratog derhen for at bestride Trafikken. Saaledes var det ogsaa denne Gang. Nu blev da ogsaa »Richard Wagner« bestemt til at bringe et Tog tilbage til Residensen igen. »Der til slaar Kræfterne nok til,« sagde Trafikinspektøren, og Føreren svarede: »Ja vist saa, det skal nok gaa.«

Det lille Lokomotiv var nu lykkeligt. Endelig stod det ved sine Ønskers Maal, i Morgen gik det for første Gang bort fra det kedelige Banegaardsterræn ud i den vide, frie Verden. Selv om det ogsaa kun var en kort halv Time, saa blev det dog en rigtig Tur, paa hvilken mindst fem Holdsteder skulde passeres. Det kørte denne Aften saa flot og let af Sted, at dets Fører ikke noksom kunde undre sig derover. Og den næste Morgen sagde han forhavset til det lille Lokomotiv, da det stod foran ham i det klare Solskin og pustede af Ophidselse: »Men Lille dog, du straal jo ordentlig i Dag, ja jeg har jo ogsaa altid pudset dig fint!«

Det dumme Menneske begreb ikke, at hans Lokomotiv straaledes saaledes af Rejselyst, Virketrang og Glæde, og dette bestyrkede det kun i dets ringe Mening om ham. I forventningsfuld Glæde forrettede »Richard Wagner« sin Rangertjeneste om Formiddagen, saa uden Misundelse de tæt besatte Tog køre og tænkte: »Vent kun, i Dag kommer jeg ogsaa ud.«

Endelig nærmede sig den længselsfuldt ventede Time. En ny Kulforsyning var indtaget. Føreren, der i Dagens Anledning havde taget et blaat Halstørklæde og en fin Hat paa, prøvede endnu en Gang sin Maskine med Kenderblik, fik sine Instruktioner og begyndte Kørslen. Da »Richard Wagner« kun skulde hente et Tog fra Bjergstationen, saa kørte man paa denne første Tur ganske alene uden nogle Vogne, og det var en særlig Fordel. Hej hvor suste den lille Maskine allerede gennem Hovedbanegaardens Spornet, hvor sendte den ikke til hvert Sporskiftehus glad en Hilsen op med bølgende Damp, hvor herligt var det efter Buldren over hundrede Sporskifter og Hjertestykker, da Sporanlægget stadig blev smallere og endelig det slanke Banelegeme med de to blanke Sporstrengene frit laa foran. I det lyse Solskin gik Rejsen gennem et blomstrende Landskab. Den kom forbi de rige Folks Villaer, som laa i Storbyens luftige Forstad, forbi Landsbyerne, fra hvis Kirketaarne venlige Klokketoner klang, forbi Landsbykroer med brogede Farver, svingende Gynger, kørende Karusseller og glade, festklædte Mennesker. Stadig lystig gennem Marker, Enge og Smaaskove, hvis Stammer syntes at danse af glad Forbavselse, forbi smaa Holdsteder med mange ventende Mennesker, som med forbavsede Blikke saa efter det lille Lokomotiv, der alene suste forbi — vi har ingen Tid for eder, I Godtfolk, vi maa videre til Bjergstationen, hvor man længselsfuldt venter paa os — kun et glad, kækt skingrende Fløjt ved Gennemkørslen og videre bruste det, stadig langs den blanke Flod, fra hvilken de venlige, hvidgrønne Dampere, flagsmykkede og ladede med Mennesker hilste over. Afsted gik det, forbi alle disse det straalende Livs Herligheder, omspillet af den raske Farts hjertestyrkende Lufttræk. Ja, det var Frihed, det var Lykke!

Snart kom Bjergstationen til Syne, alt for hurtigt for det lille Lokomotiv, som gerne var kørt endnu længere, helst midt ind i Bjergene, der nu dukkede op. Men det hjalp ikke, Rejsen var til Ende, og den havde været over al Forventning smuk. Endnu ganske aandeløs, pustende, beruset af Lykken over den opfyldte Længsel, stod Lokomotivet foran Stationsbygningen. Føreren lo tilfreds og gik ind paa Stationen; men »Richard Wagner« saa sig søgende om efter Bifald, medens det snavsede

*) Wagen = Vogn.

Personale satte et langt Tog sammen af tomme Vogne. Var der da slet ingen her, som kunde boudre det i sin nye Værdighed?

O ja, der var allerede een, nemlig et af de ganske smaa Arbejdslokomotiver, som altid kun løber paa tarveligt lagte, midlertidige Spor, ser ud som Legetøj, og dog maa yde et meget svært og nyttigt Arbejde, idet de hver Dag hundrede Gange maa trække de med Jord og Sten læssede Arbejdstog frem og tilbage, uden derved at komme ud over Arbejdspladsens snævre Omraade. I Dag var det ogsaa Fridag for det lille bitte Lokomotiv, og saaledes saa det med beskeden Ærefrygt op til »Richard Wagner«, som forskønnet af sit Held stod deroppe paa den høje Banedæmning og saa ned paa den spinkle lille Tingest som en Kæmpe paa en Dværg.

»Hm, det kalder sig nu ogsaa Lokomotiv«, tænkte »Richard Wagner« med hin Medlidenhed, som saa ofte er Barn af Selvovervurderingen. »Naa, da skal vi vise, hvad vi kan præstere. Respekt skal den usle Tingest faa, naar den ser mig køre af Sted med mit Tog«.

Vognene var imidlertid bleven koblede sammen [og »Richard Wagner« skulde nu sætte Toget i Gang. Men da Stationen ikke var i Besiddelse af nogen Drejeskive, blev Maskinen saaledes forspændt, at den maatte løbe baglæns ligesom en Krebs. Det behagede den slet ikke, den folte, at det saa en Smule latterligt ud — og blive latterlig for Øjnene af det lille usle Arbejdslokomotiv, det var dog meget ubehageligt. Men der hjalp intet, man maatte blot ved Igangsætningen lægge sig ordentlig i Selen, saaledes at Afgangen kunde foregaa rigtig flot.

Men ogsaa hermed havde det Vanskeligheder; thi da Føreren efter Togføreren skingrende Flojten langsomt drejede paa Regulatorhaandtaget, da kunde »Richard Wagner« trods alle Anstrængelser ikke bringe Toget ud af Stedet. Tre, fire Gange blev Forsøget gentaget, men uden Resultat. Personalet lo og skændte mellem hverandre, Føreren skammede sig og raabte ærgerligt, at hans Maskine »havde sine Griller«, men at den nok skulde klare den. Dog et yderligere Forsøg havde kun til Følge, at en Kobling sprang ved det haarde, bratte Træk. Da blev de fleste Vogne atter afkoblede, saaledes at kun tre Vogne dannede »Toget«. »De Par Tingester vil den vel kunde slæbe«, raabte Personalet haanende og gav Tegn til Afgang. Langsomt og mojsommeligt, thi der var straks en stor Stigning at overvinde, trak »Richard Wagner« af Sted. Ak, det var ingen stolt Afgang. Forhaabentlig saa det lille Arbejdslokomotiv ikke herhen! Stønne og hvæsende gik det videre. Paa hver Station tog man Rejsende op, saa Vognene stadig blev tungere. Solen skinnede endnu ligesaa straalende, og Vinden

blæste ligesaa lystigt, i samme Festglans straalende hele Landskabet — men »Richard Wagner« agtede saa lidt derpaa som en Arbejdshest, der maa gaa for en tung Stenvogn. Mojsommelig og besværlig var denne Tur, en Kilometer blev til en Evighed, og Erkendelsen af egen Svaghed tog alt Mod og al Glæde. Ja, ved mange vanskelige Steder paa Strækningen kunde man først komme videre efter en lille Hvilepause, og Passagererne stak Hovederne ud ad Vinduerne og skændte over den Bumlekørsel, eller sagde daarlige Vittigheder om det lunge-syge Lokomotiv.

Endelig, endelig var Hovedstaden naaet. Strækningen blev jævn og med nogenlunde Anstand kørte det lille Tog ind i Hovedbanegaardens Haller rigtignok med en Forsinkelse paa femten Minutter.

Om Aftenen forrettede »Richard Wagner« igen sin sædvanlige Tjeneste og er ikke mere kommen ud siden. Den har givet Afkald paa Ære og Held i den store Verden. Og naar den undertiden dog faar Anfald af Bitterhed og Ærgerrighed, saa tænker »Richard Wagner« kun paa sin Pinserejse og paa den derved husede Erfaring, at derude paa den frie Strækning er ganske anderledes Kraft og Præstationsevne nødvendig end den, som bor i en saa lille Kedel.

ANDELE I FERIE- OG REKREATIONSHJEMMET.

København G., Afd. 2. A. C. Hansen og Jul. Poulsen hver 120 Kr.

Roskilde Afd. 9. C. Koue 120 Kr.

Roskilde Afd. 10. A. Fuglsang, M. A. Nielsen og O. C. Christensen hver 120 Kr.

Kørsør Afd. 18. J. J. Birkbo 120 Kr. og Chr. G. Jensen 150 Kr.

Fredericia Afd. 22. A. E. Jakobsen 120 Kr.

Thisted Afd. 26. K. Tegtmøier 120 Kr.

Aalborg Afd. 33. F. Bloch Hansen og A. P. H. Andersen hver 120 Kr.

Aalborg Afd. 34. E. Knudsen, C. Jensen, A. M. Tønning og Viggo Jørgensen hver 120 Kr.

Ialt Kr. 1950.00.

Af indestaaende Beløb i Kampfonden er modtaget som Gaver af de Hr. Lokomotivførere Knud Petersen, Ribe 25 Kr., Lokomotivfører P. L. Mikkelsen, Ribe 20 Kr., Lokomotivmester J. S. M. Pedersen, Fredericia 52 Kr., Lokomotivfører C. T. Petersen, Fredericia 54 Kr., Lokomotivfører J. Dithmar 46 Kr. og fra Arvingerne efter afdøde Lokomotivfører Jul. Nielsen, København G. 54 Kr.

Ialt Kr. 251.00.

Med tidligere tegnede Andele og Gaver Kr. 91 673.00.

Heraf er Kr. 73 833.00 frivillige og Resten Kr. 17 840.00 obligatorisk tegnede Beløb.
København den 8. December 1922.

H. Kann.

hedsforsikring. Dette til Underretning for ærede Kolleger, naar vi efter Nytaar skal til at opgive vor skattepligtige Indtægt.

(»Posthornet«.)

B. Ekensteen, Aarhus.

DE DANSKE STATSBANERS LOKOMOTIVMÆNDS SANG OG MUSIK

Det i forrige Nummer omtalte smukke lille Hæfte er nu udsendt og efter Forlydende og efter hvad vi selv har erfaret gaar det strygende med Salget.

Og det er jo ikke saa mærkeligt.

Det er ganske ufatteligt at det smukke Musikhæfte kan leveres til den billige Pris, men en Forudsætning herfor er dog ogsaa at der mindst sælges et Hæfte for hver Lokomotivmand ved Statsbanerne.

12 Sider god Musik og Sang om og for Lokomotivmændene, hvilket andet Fag kan vise noget lignende.

Vi kan paa det varmeste anbefale enhver at købe Musikhæftet, og ikke mindst af Hensyn til det gode Formaal.

Det bør findes paa Julebordet hos enhver Lokomotivmand, hvor det absolut bør være kærkomment.

De Læsere, som muligvis ikke kommer i Berøring med Repræsentanter for Feriehjemmet, kan ved Henvendelse paa Kontoret, Vodroffvej 36, København V, erholde Hæftet ligesom udenbys boende ved Indsendelse af Beløbet Kr. 1.50 straks erholder Hæftet tilsendt.

Køb Hæftet. For de 1½ Kr. du giver ud, faar du 12 Sider god Musik, og desuden bidrager du til, at vort prægtige Feriehjem konsolideres yderlig.

Husk paa, at hele Overskudet ved Salget tilflyder Feriehjemmet og til dets yderligere Vækst vil vi jo alle gerne bidrage.

SKATTEANSÆTTELSE.

I Lov af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat hedder det i § 6, at ved Beregning af skattepligtig Indkomst, kan man fradrage indtil 400 Kr. af de Beløb, der anvendes til *Pensions- og Enkeforsørgelse, Livs-, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring.*

EN DUSØR.

Natten mellem den 24. og 25. Oktober blev Eksprestog Nr. 49 standset mellem Forlev og Svenstrup Station, fordi en Bandage sprang paa et af Drivhjulene. Som Anerkendelse for Lokomotivfører V. E. O. Hoffmanns resolute Optræden, har en i Sverrig bosat dansk Forretningsmand, der havde Slægtninge i Toget, tilstillet »Nationaltidende« en Check paa Handelsbanken. Bladet har sendt Checken videre til Distriktschef Eir med Anmodning om at besørge den videre til Lokomotivfører Hoffmann.

Forleden var Hoffmann anmodet om at komme til Stede hos Maskiningeniør Schmidt der overrakte ham omtalte Check der var paa 25 Kr.

ANDESPIL PAA GB.

Lokomotivfyrbødernes selskabelige Forening afholdt den 1. December Andespil og Pakkefest med paafølgende Bal.

Der blev bortspillet 10 store Ænder og ved Pakkeauktionen blev der solgt 80 Pakker. Særlig Pakkeauktionen vakte vild Jubel.

Der var mødt ca. 150 Damer og Herrer som morede sig fortrinlig. Ved Bortlodningen blev følgende Numre udtrukne: 800, 200, 495, 756, 113, 511, 613, 630, 411 og 871.

J. Knudsen.

„DANMARK“.

Af Dagspressen har vi erfaret, at der til De danske Statsbaner er leveret en ny, meget stor Dampfærge »Danmark« der er bestemt til at gaa i Fart mellem Gedser og Warnemünde. Det er det hele vi ved om den Sag, thi Generaldirektoratet har ved denne Lejlighed ikke ønsket at se Repræsentanter for Jernbaneetatens Fagpresse. Man er ellers ikke smaalig i saa Henseende, der har været inviteret Repræsentanter fra en Masse forskellige Institutioner og fra Dagspressen, saa formodentlig har der ikke været Plads tilovers for de fire Redaktører der i dette Tilfælde kunde blive Tale om.

Der skal jo spares naar Talen er om Jernbanemænd. Til Gengæld for at Fagpressens Redaktører ikke har været med til Festen kan man jo gøre nye Forsøg paa at knappe af paa Personalets Godtgørelser.

Kaster vi Blikket lidt tilbage ser vi, at der ved forskellige Lejligheder f. Eks. da Statsbanerne tog Københavns nye Stationsanlæg i Brug eller da man aabnede Tunellen mellem København og Østerbro, mente man at skyldte Organisationerne og dens Presse det Hensyn at tilstille dem en Indbydelse. En Undtagelse danner dog hvad der passerer indenfor Søfartsafdelingen, thi heller ikke den Gang, man med en lille Festlighed indviede den nye Færge til Orehovedfarten, fik Fagpressen nogen Indbydelse.

Nu skulde man dog tro, at det ogsaa kunde være af Interesse, at Statsbanernes Fagpresses Repræsentanter ved en saadan Lejlighed kom til Stede, ogsaa dem kunde det interessere at høre og at se for at fortælle Personalet noget om den nye Færge, som de eventuelt skulde forrette Tjeneste paa, bringe Billeder af samme m. m. Men der synes at blæse en anden Luftning nu, en mere bureaukratisk Luftning som vi kender saa godt, den staar os i Møde saa mange Steder fra.

Vi vil tro at man ved en Forglemmelse har undladt at sende Indbydelse ud til Fagpressens Repræsentanter, thi vi kan ikke antage, at man vel overvejet har foretaget et saadant Skridt, der i sig indeholder en Haan mod hele Personalet.

STIFTELSESFEST I FLENSBORG.

Fredag den 24. November afholdt tyske Lokomotivmænd Fest i Etablissementet »Sansousi« for at fejre 3 Aarsdagen for Organisationen og dennes Sangforenings Oprettelse efter Revolutionen.

Af flere indbudte danske Lokomotivmænd var til Stede Lokfører A. G. Keller og Lokfyrb. A. Hasberg, Fredericia.

Festen tog sin Begyndelse Kl. 7 Aften med en Times Dans, hvorefter 30 Medlemmer af Sangforeningen forlystede de Tilstedeværende med forskellige Sange. Herefter var der Optræden, Kor- og Solosang paa Scenen. Og Aftenen gik Slag i Slag med Sang, Dilettantkomedie og Dans, saa det blev sent inden man skiltes.

Under Hensyn til de vanskelige økonomiske Forhold vore Kolleger der for Tiden lever under, var det en meget smuk og storstilet Fest.

I Taler af nuværende Formand og af forhenværende Formand, nu Æresmedlem, fremhævedes det Samarbejde, som var i Gang mellem tyske og danske Lokomotivmænd bl. a., deres Repræsentants Deltagelse i sidste Delegeretmøde. De sluttede begge deres Taler med en Tak til danske Kolleger, som var kommen til Stede, og bad disse overbringe alle danske Kolleger en Hilsen fra tyske Kolleger og udbragte et Leve for »Dansk Lokomotivmands Forening«.

Vi takkede for den fornøjelige Aften, vi havde tilbragt i tyske Kollegers Selskab, og udtalte Ønsket om, at det maatte gentage sig ad Aare, og udbragte »Tysk Lokomotivmands Forening« et længe Leve.

A. H.

LOKOMOTIVFYRBØDERKREDSEN

Afregnskabsmæssige Hensyn bedes alle Restauranter indbetalt inden Aarets Udgang.

Afd.-Kassererne bedes saavidt muligt opføre Medlemmerne i fortløbende Nummerorden paa Aarslisterne (Løbe-Nr.).

Carl Petersen.

TAKSIGELSE.

Min hjerteligste Tak for den Venlighed og Opmærksomhed der er vist mig i Anledning af mit Jubilæum.

M. Martini.

Modtag min hjerteligste Tak for Lykønskningerne i Anledning af mit Jubilæum.

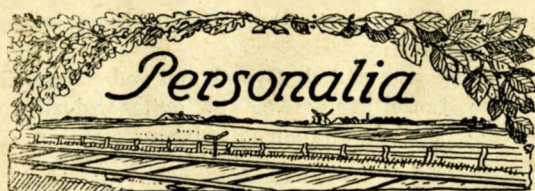
A. E. Johansen.

TRYKFEJL.

Ved en Fejltagelse er udeladt Tallene under Afbildningen i 2. Sp. S. 294. Skal være saaledes:

Hængende i							
Fjedrene:	11248	— 8035	— 13008	— 11637	— 13073	— 9578	— 9578
Ind Vægt:	2449	— 1412	— 4497	— 5863	— 4427	— 3100	— 3100
Skinnetryk:	13697	— 9447	— 17500	— 17500	— 17500	— 12578	— 12578 kg.

Forflyttelse.

Lokomotivfører J. F. Clausen, Tinglev, efter Ansøgning til Fredericia fra 1—11—22.

Nærværende Nummer er afleveret

paa Avispostkontoret den 19. December.

GEPØHA
3 Mdrs.

GUMMISAALER
skrf. Garanti for Slid

Saaler fra
1 Kr.
Hæle fra
30 Øre
pr. Par eft.
Størrelse.
VANDTÆT

Paaklæbes eller stiftes om. Leth. selr paa hullet Fodtøj
Jernbanemænd 10 pCt. Rabat

Sanitets & Gummivarer
Moderspr. m. fl. Rør
Alt i Sygeplejeartikler
Ill. Prislister afskrevet mod
80 Øre i Frimærker

Amk. Gummivarer Industri
Vestergade 3, Kbhvn. B.

AALBORG · BRØNDUM · HOBRO
AKVAVITTER

H. J. HANSEN
Skrædermester
38, Sønder Boulevard 38.
Anbefaler sig til d'Hrr. Jernbanemænd
Telefon Vester 1574 y.
Leverander til Varelatteriet.

Edith Wahl, Lædervareforretning
St. Kongensgade 15
Dametasker
1 stort Udvalg fra 6 Kr.
Jernbanefunkt. 5 % Rabat.

Istedhus Møbelmagasin leverer Møbler
overalt i Dan-
mark paa sær-
deles favorable
Vilkaar

Garanti for Soliditet. — Monterede Værelser paa 1. Sal.

CAR. NIELSEN Telefon Vester 209 København
Enghaveplads 1 og 2 St. og 1. Sal

Peters Fodtøj

Det verdensberømte amerikanske Fabrikat. **Garanteret solidt Læder helt igennem**
Billigste Skotejspriser i Danmark
Nyheder hjemkommet fra Amerika

Filial: Amagerbrogade 7. **Axelborg** vis a vis „National“

Niels Nielsen,
Uhr- og Kronometermager.
Gl. Kongev. 153. Tlf. V 1653x.
Stort Udvalg af Stueuhre, Lommeuhre,
Pyntehyre, Vækkeuhre og Uhrkæder.
Rimelige Priser. — Reel Garanti.
1. Kl's Reparationsværksted.
Jernbanefunktionærer 5 pCt. Rabat.

Gramofoner
og Plader saavel nye som brugte
købes, byttes, sælges.
Billige Priser, stort Udvalg.
Apparater udlejes. Reparatur udføres
Jernbanefunkt. 10 pCt. Rabat.
Gl. Kongevej 113, Telf. V. 8415.

Gaa ikke over Aaen efter Vand

Damekonfektionsforretningen
„Vesterport“
(vis a vis Hovedbauegaarden)
har nyt Lager og derfor smaa Priser
Kaaber, Kostumer, Kjoler og Pelsvarer
Forsøg blot en Gang, saa kommer De fremdeles
Jernbanefunktionærer 5 pCt. Rabat

A/s Det danske Mælkekompani, København.

Som et Modtræk
til al den daarlige Herrekonfektion
som København for Tiden over-
svømmes af har

Kiær, Skindergade 20
besluttet at give Publikum et Eksem-
pel paa Forretningens enestaaende
Leveringsdygtighed, naar det gælder
om at levere en virkelig god og
billig Habit.

Kiærs Tilbud
vil forbavse Dem baade hvad Stof,
Udstyr og smuk Forarbejdning
angaar, og saa er Prisen den rette.

Habit 35,00
(alle Størrelser) solidt dansk Stof, smukt forarbejdet og udstyret
helt igennem. (Haardugs indlæg). Desuden vil De finde
et stort Udvalg i enestaaende smukke Habitter og Ørerfrakker til
Kiærs Specialpriser. 35 Kr., 50 Kr., 65 Kr., 75 Kr.

Skindergade 20

T. H. Dame
Konfektion
Hammerichsgade 7, (syv)
— overfor Axelborg —
Stort nyt Lager — nye Priser,
derfor billigst.
Frakker, Kaaber, Kostumer,
Kjoler og Pelsvarer.
Imod Annoncens Aflevering gives 5 pCt. Rabat.

Vinlageret, Værnedamsvej 9.
Fin Portvin & Rødvin fra 1,85
Fin Rom og Cognac fra 5,85
Jernbanemænd gives 5 pCt. Rabat.
Varerne sendes overalt i By og Land.
Prislister sendes paa Forlangende. Tlf. V 30 y

Manufakturvarer
Altid de billigste Priser.
Funktionærer 5 pCt. Rabat.
CARL PETERSEN
Istedgade 93.
Telf. Vest. 8337. Leverand. til Varelatteriet.

Paraplyfabriken „Chic“
ISTEDGADE 75 MESS. TELEF. VESTER 3476
Stort Udvalg i Paraplyer og Stokke
til billigste Priser.
Provinsordrer efterkommes.
Statsbanefunktionærer 10 pCt. Rabat

Redaktion: Vesterbrogade 98 a, København B.
Tlf. Vester 8173 eller Vester 8113.

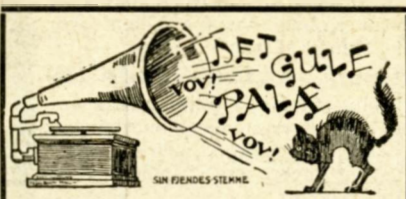
Udgaar 2 Gange maanedlig.

Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Expedition:

Vodroffsvej 3 b. København V.
Telefon Vester 8113 eller Vester 4011.

Kontortid Kl. 10—4.

50,000 nye dobbelt-spillede Plader

1,50 Kr. pr. Stk.

Forlang ill. Katalog. Provisordire mod Efterkrav.

25 Vognmagergade **25**
København K.

Alle Arter Divaner

direkte fra Værksted. Divantæpper, Søgeræs-møbler m. m. Stort Udvalg. Altid billigst. Nikolaj Plads 7, ved den hvide Flip. Kur-landsgade 6, lige for Sundby Kirke.

20 Kroner i Udbetaling

og vi lærer Dem færdige Habitter og Paletots. Samme Fæst og Snit som bestilt Skærderi. Eleg. Skærderi efter Maal.

„Konfektionslageret“ Portunstræde 3, Mezz., lige ved Højbro

Støt vore Annonceører

Til Jernbanefunktionærerne!

Glem ikke at gøre Deres Indkøb i

Cigar- og Vinforretningen, Falkoneralleen 50

Blomsterforretningen „Syrenen“ 30 Sdr. Boulevard 30

Tlf. V. 3106 (Hj. af Skædebanegade) Tlf. V. 3106

Blomster — Kranse — Dekorationer

Billige Priser VERA PETERSEN Billige Priser

J. Larsen & Søn
Brdr. Larsen

Flygel & Pianofabrik.

Bredgade 45. — København K.

HUSK!

Gardiner, Hvidevarer samt Sengendstyr i stort Udvalg til alle Priser faas bedst og billigst i

**Manufakturforretningen
73. Istedgade 73.**

**Vine & Spirituosa
samt Likører.**

Læs nedenstaaende Priser:

Fin Rom og Cognac	1/2 Fl. 3,00	1/1 Fl. 6,00
- Scotch Whisky	— 4,00	— 8,00
- Lagret Rødvin	— 0,95	— 1,90
- Gam. rød Portvin	— 0,95	— 1,90
- old red Portwine	— 1,25	— 2,50
- Cacao Likør	— 2,00	— 4,00
- Prunelle Likør, grøn	1/2 L. 3,75	
d. Portvin og Madeira	1/2 Fl. 0,83	1/1 Fl. 1,65

TIL MADRRUG:

Sherry 0,45 pr. Decilit. og Rom 0,90 pr. Decilit.

Varer sendes overalt.

VINLAGERET

DANNEBROGSGADE 32 SAXOGADE 73

Telf. V. 85 23

Ved Istedgade.

Telf. V. 55 22 y.

Telf. **NY RAVNSBORG** V. 43

Vesterfælledvej 80-82

anbefaler sin ny Restaurant

Koncert hver Aften

Søndag fra Kl. 4.

under Ledelse af Kapelmester

Severin Martens.

20 Skridt over Gaarden

20 pCt. spares.

Køb Møbler hos os, vi har noget for enhver Smag og til enhver Pris. Alle kan overkomme vore Betalingsbetingelser.

Mobellageret,

Gothersgade 15 o. G. — Tlf. 12874.

lige ved Kongens Nytorv.

2 pCt. til Jernbanefunktionærer saa-
vel paa Rate som pr. Kontant.

SENKING

GASAPPARATER

med ny
patenteret
Luftblandings
Regulator

GASOVNE

(Hvid Porcelæensemalle)
med Cirkulations-Varmekanaler.

Mindste Gasforbrug

Regelmæssig Varmefordeling —

Stegning paa Rist

Ovnene, hvori alting lykkes

**Skandinaviens største Special-
udstilling.**

Vestergade 2 ligefor
Gl. Torv

Tlf. 14312

Varehuset Schultz,

Istedgade 134

er billigst og bedst i København i

Ima Manufaktur og Tricotage.

Jernbanefunktionærer 5 Procent.

Husk!! Vort store aarlige Udsalg i Januar og Februar.

Store Partier realiseres til langt under Dagsprisen.